

Hoofdbedekking en haardracht

door: W.O.

1 Korinthe 11:5,6

Blijkbaar schrijft Paulus 1 Korinthe 11 met het oog op misstanden in de gemeente (1 Kor. 14:15).

In vers 3 van hoofdstuk 11 vinden we de orde: Christus de verheerlijkte mens is het hoofd van allen. (Kol. 2:10). Hij is het hoofd van iedere man, en de man het hoofd van de vrouw, en God het hoofd van Christus (1 Kor. 11:3). Want de man behoort zijn hoofd niet te dekken, omdat hij het beeld en de heerlijkheid van God is (1 Kor. 11:7). Om dit goed te begrijpen, dient men zich te herinneren, dat gesluiert of met gedekt hoofd te zijn, in de oostelijke landen een teken van afhankelijkheid en onderwerping is. Dit betaamt niet voor hem die Gods beeld is. Een gedekt hoofd is passend voor de vrouw, want zij is de afhankelijke. Wat zich bedekt of omsluit, wil niet gezien, niet meegerekend zijn. Genade doet de vrouw in de man iets zien, wat zij niet is, n.l.: Beeld en heerlijkheid van God. De heerlijkheid van de man is de vrouw. Zij is zijn kroon (Spr. 12:4). Het is haar eer dienstbaar te zijn om zijn eer te laten uitkomen. Ook als haar man in verstand en geestkracht haar mindere mocht zijn, beijvert zij zich om haar meerderheid te verbergen; en vult zij zijn gebrek aan, dan geeft zij hem de eer van wat zij in zijn plaats doet.

De man is echter de vertegenwoordiger van het gezag dat God over de wereld heeft. Tegelijk bedenkt de man dat hij zijn bevoegdheid als heer van de vrouw niet aan zichzelf ontleent maar aan God. Dit houdt de man klein; zo hij zich gaat verheffen, wordt hij ongeschikt om te regeren.

Een vrouw die met ongedekt hoofd bidt of profeteert, doet haar man en haar schande aan, want het is een en hetzelfde alsof zij geschoren was, d.w.z. door ongedekt te bidden of te profeteren en zich het haar laten afknippen, doet zij zich in beide gevallen schande aan. Zo moet deze tekst (1 Kor. 11:5) gelezen worden.

Het is de vrouw een ereteken, en haar hoofdbedekking vervangt het lange haar dus niet, maar zij draagt haar hoofdbedekking en het lange haar beide. De Schepping zelf, als draagster van Gods gedachten, leert dit in vers 15 voor de vrouw, want de natuur zelf haar het lange haar al als een sluier gegeven. Haar lange haar is dus een aanwijzing van de natuur, niet dat zij bedekt is, maar dat zij zich moet dekken.

In vers 14 lezen we, leert ook de natuur zelf u niet, dat als een man lang haar draagt, het een oneer voor hem is? Dus hij moet zich niet dekken. De nazireeër droeg lang haar als teken van afhankelijkheid (Hand. 21:23,24).

De seksen mogen niet van plaats verwisselen om de wil van de engelen zij nemen in zoveel dingen deel aan het leven van de gemeente.

Deze heilige wezens verheugen zich als zij ons in de wegen van de gerechtigheid zien wandelen (1 Tim. 5:21; Ef. 3:10; 1 Kor. 4:9).

In 1 Korinthe 11:5 staat wanneer een vrouw bidt of profeteert met ongedekt hoofd, zij haar hoofd onteert. Er staat dus wat zij niet mag doen, net als in vers 13 wat het bidden betreft. Zij mag dus, en dat is waar het eigenlijk om gaat, in geen geval en op geen enkele plaats, de door God gewilde verhouding tussen man en vrouw verstoren. Verder laat de apostel in hoofdstuk 11 de vraag van het naar buiten optreden van de vrouw buiten bespreking en moet er over dit onderwerp, vers 16, niet getwist worden. In hoofdstuk 14 snijdt hij alle optreden in het openbaar in de gemeente af. Het is duidelijk dat noch hij, noch zijn medewerkers zulke vreemde gewoonten invoeren als die van de Korintische vrouwen, en dat nergens in geen enkele gemeente, zulke dingen mogen worden geduld. Zelfs het doen van vragen hoort thuis te geschieden. In de man heeft de vrouw haar natuurlijke leermeester, en door zijn tussenkomst neemt zij aan het openbare leven deel.

In aansluiting op het voorgaande naar aanleiding van enkele vragen nog enige opmerkingen:

Er is tussen man en vrouw gelijkheid in wezen: beiden zijn ze de menselijke natuur deelachtig, en ook gelijkheid in genade wat de gelovige man en vrouw betreft: beide zijn ze de goddelijke natuur deelachtig. Maar ongelijkheid is er wat de verhouding betreft, waarin zij als schepselen tot Christus staan, die het Hoofd is van alle gezag, de Eerstgeborene van de hele schepping (Kol. 1:15) en het hoofd van het lichaam, de gemeente (Kol. 1:18).

In zedelijke zin is het de eer van de man Christus als zijn hoofd, en het sieraad van de vrouw de man als haar hoofd te erkennen.

Overal en altijd moet de goddelijke orde geëerbiedigd worden. Dit moet niet leiden tot het voorschrijven van vormen of opleggen van lasten die zwaar zijn om te dragen. De vrouw weet haar plaats als zij het Woord van God eert. Paulus wijst in 1 Korinthe 14:34 naar de wet in Genesis 3:16, die zegt: *“En naar uw man zal uw begeerte uitgaan en hij zal over u heersen”* en in 1 Timotheüs 2:11, 12, 15 *“Een vrouw moet zich stil, in alle onderdanigheid laten leren; maar ik sta aan een vrouw niet toe dat zij leert of over een man heerst, maar zij moet stil zijn. ...als zij blijven in geloof, liefde en heiligheid, met ingetogenheid”*.

In 1 Timotheüs 2:9 ook (d.w.z. ik wil dan) dat <ook> vrouwen zich tooien in waardige kleding; met

bescheidenheid (zedelijkheid, ziet op vers 14) en ingetogenheid, door goede werken (1 Petr. 3:2) enz. Een kuise wandel, en een uiterlijke versiering, de verborgen mens van het hart, in de onvergankelijke [versiering] van de zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is voor God. Lydia zegt in Handelingen 9:36 Als u van oordeel bent dat ik de Heer trouw ben, komt dan in mijn huis en blijft er. Zie ook Dorcas in Handelingen 9:36. In deze gezindheid zal de vrouw het bidden in jongerenkringen aan de broeders overlaten en zich dekken in onze Bijbelbesprekingen en evangelisatiebijeenkomsten, en zal een vraag als de geestelijke behoefte er is in bescheidenheid gedaan, niet storend zijn. Men kan hierom niet zeggen dat zij de haar door God aangewezen plaats verlaat.

Oorsprong: [Uit het Woord der Waarheid jrg. 1 blz. 104 / 157](#)

Titel: -